

Zatím mě ve svých snech hýčkej

Waldemar Matuška

Denně se díváš za každým vlakem
a vlaky dbají o jízdný řád.
Z okna jim kýváš, toužíš být mrakem
a nad všemi kraji za mnou se hnát.

Zatím mě ve svých snech hýčkej,
před vrátka vysázej květ.
Každý den rosou ho blýskej
ať kvete a voní, až vrátím se zpět.

Zatím mě ve svých snech hýčkej,
koukej, jak utíká čas.
Počítej týdny a vyčkej, až vrátím se,
doufej, že vrátím se zas.

Vzpomínky blednou, všechny ti patří,
než budem spolu, je každá z nich tvá.
Doufám, že jednou, za rok, či za tři,
že pohlédneš dolů a tam budu já.

Zatím mě ve svých snech hýčkej,
před vrátka vysázej květ...

Zatím mě ve svých snech hýčkej,
koukej, jak utíká čas...

Jediná věta před tvými vrátky
vrátí vše krásné, co jsem ti vzal,
vzdávám se světa, máš mě tu zpátky,
všechno je jasné, tak nač mluvit dál.

Zatím mě ve svých snech hýčkej,
před vrátka vysázej květ...

Zatím mě ve svých snech hýčkej,
koukej, jak utíká čas...